

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Türkiye’de kadına yönelik şiddet giderek artarken her gün işlenen kadın cinayetleri ülkenin çözmesi gereken temel ve toplumsal sorunu haline gelmiştir. Bir günde 6 kadının öldürülmesi, koruma talebi olmasına rağmen kadınların yaşam haklarının ellerinden alınması ve yaşamın her alanında kadınların yaşamdan koparılması; kadına yönelik şiddetle mücadelede yetersizliğini gözler önüne sererken, acil ve etkin çözüm ihtiyacını da açığa çıkarmaktadır. Bu nedenle, kadına yönelik şiddetin yapısal nedenlerini, yargı sistemindeki cezasızlık politikalarını ve önleyici mekanizmaların eksikliklerini araştırmak, eksikliklerden hareketle etkin uygulamaları belirlemek amacıyla Anayasa’nın 98. ve İçtüzüğü’nün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis araştırması açılmasını arz ve talep ederiz. 22.04.2026

Gülderen YARLI
Van Milletvekili

GEREKÇE

Türkiye’de kadın cinayetleri, şüpheli kadın ölümleri, kadınlara yönelik şiddet ve kaybedilme vakaları uzun süredir münferit olaylar olmaktan çıkmış durumadır. Yaşanan bu olaylara dair cezasızlık politikaları, etkisiz soruşturma pratikleri ve kurumsal ihmallerle beslenen yapısal bir soruna dönüşmüştür. Özellikle kadınların kaybolduğu veya şüpheli şekilde yaşamını yitirdiği vakalarda, olayların aydınlatılması için gerekli olan hızlı, bağımsız ve etkin soruşturma mekanizmalarının işletilmediği; aksine delillerin zamanında toplanmadığı, kamera kayıtlarının incelenmediği veya silindiği, olay yerlerinin korunmadığı ve kritik ilk saatlerin değerlendirilmediği yönünde ciddi iddialar bulunmaktadır.

5 Ocak 2020 tarihinde kaybolan Gülistan Doku dosyası, aradan geçen yıllara rağmen aydınlatılamamış; aile ve kamuoyu tarafından dile getirilen şüpheler karşısında etkili bir yargısal süreç işletilmemiştir. Bu durum, kadınlara yönelik şiddet ve şüpheli ölümler karşısında cezasızlık algısını derinleştirmekte ve adalet mekanizmalarına duyulan güveni zedelemektedir. Bu süreçte kamu görevlilerinin olası ihmalleri ve sorumlulukları yeterince araştırılmamış, dosya uzun süre sürüncemede bırakılmıştır. Gülistan Doku dosyasında, aradan geçen 6 yılın

ardından soruşturmanın “kasten öldürme” kapsamında genişletildiği ve aralarında kamu görevlileri ile yakınlarının da bulunduğu çok sayıda kişi hakkında işlem başlatıldığı kamuoyuna yansımıştır. Hastane kayıtlarının silindiğine ilişkin tespitler ve delil karartma iddiaları, dosyanın başından itibaren etkin bir soruşturma yürütülmediğine dair şüpheleri güçlendirmektedir.

Doku'nun yakın arkadaşı Rojvelat Kızmaz'ın kaybolmasının ardından ilk günlerde etkin bir arama çalışması yürütülmemesi ve ölümünün şüpheleri giderecek şekilde aydınlatılmaması, kolluk kuvvetlerinin yükümlülüklerini yerine getirmede iddiaları kamuoyunda yer almaya devam etmektedir.

Benzer biçimde Rabia Naz Vatan, Nadira Kadirova, Rojin Kabaiş ve Narin Güran dosyalarında da ortaya çıkan çelişkiler; adli süreçlerin şeffaf yürütülmediği, kriminal bulguların yeterince dikkate alınmadığı ve bazı vakalarda “intihar” değerlendirmesiyle dosyaların hızlıca kapatıldığı yönündeki kamuoyu algısını güçlendirmiştir. Bu yaşananlar, yalnızca bireysel adalet taleplerini değil, toplumsal güven duygusunu da derinden sarsmaktadır.

Kadın cinayetleri ve şüpheli ölümler söz konusu olduğunda, failerin korunabildiği, delillerin karartılabildiği ve kamu görevlilerinin ihmallerinin cezasız kaldığı yönündeki yaygın kanaat; hukuk devleti ilkesini zedelemekte ve kadınların yaşam hakkını doğrudan tehdit etmektedir. Kadınların yaşam hakkını güvence altına almakla yükümlü olan kamu otoritelerinin, bu tür vakalarda etkili bir soruşturma yürütmemesi, aynı zamanda ulusal ve uluslararası insan hakları yükümlülüklerinin ihlali anlamına gelmektedir.

Öte yandan, söz konusu vakalarda ailelerin ve kadın örgütlerinin adalet arayışının çoğu zaman baskı, engelleme ve kriminalizasyonla karşılaştığı; hakikat talebinin kamusal alanda görünür olmasının dahi çeşitli biçimlerde sınırlandırıldığı görülmektedir. Bu yaklaşım, demokratik toplum düzeni ile bağdaşmadığı gibi, cezasızlık kültürünü daha da derinleştirmektedir.

İstanbul Sözleşmesi'nden çekilme sonrasında oluşan cezasızlık algısı ve failerin yargı süreçlerindeki tutumları, Türkiye'de kadına yönelik şiddetle mücadelede mevcut politikaların yetersizliğini ortaya koymaktadır. Artan kadın cinayetleri, acil ve etkili önlemlere ihtiyaç olduğunu açıkça göstermektedir.

Gülistan Doku dosyasında yaşananlar göz önüne alınarak, kadına yönelik şiddete karşı önleyici ve koruyucu mekanizmaların etkinliğinin artırılması amacıyla Meclis Araştırması açılması elzemdir.

1	SÜMEYYE BOZ ÇAKI	MUŞ	
2	AYTEN KORDU	TUNCELİ	
3	SERHAT EREN	DİYARBAKIR	
4	DİLAN KUNT AYAN	ŞANLIURFA	
5	GÜLCAN KAÇMAZ SAYYİĞİT	VAN	
6	NEVROZ UYSAL ASLAN	ŞIRNAK	
7	ÖMER FARUK GERGERLİOĞLU	KOCAELİ	
8	ADALET KAYA	DİYARBAKIR	
9	VEZİR COŞKUN PARLAK	HAKKARİ	
10	ALİ BOZAN	MERSİN	
11	SALİHE AYDENİZ	MARDİN	
12			
13	BERİTAN GÜNEŞ ALTIN	MARDİN	
14	BERDAN ÖZTÜRK	DİYARBAKIR	
15	ZEYNEP ODUNCU KUTEVİ	BATMAN	
16	CENGİZ ÇİÇEK	İSTANBUL	
17	MEHMET KAMAÇ	DİYARBAKIR	
18	SABAHAT ERDOĞAN SARITAŞ	SİİRT	
19	GEORGE ASLAN	MARDİN	
20	MEHMET ZEKİ İRMEZ	ŞIRNAK	